

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra TITANIA HOLDT BRYLLUP

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen09val-shoot-idm140624413585440.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

Som det ses falder anmelderne fraset Kai Friis Møller enten tilbage til kendte klicheer, hvadenten disse nu er negative eller positive, eller de hæfter sig ved kuriosa såsom digterens forhold til spiritus og metrik. Det må komme dem til gode, at Claussen selv har været i tvivl, hvad kladden til efterskriften nok så tydeligt bevidner (se s. 77). Han har tydeligvis været i stofnød, og når han nu beslutter at udgive de mest omfangsrige arbejder: *Karnevallet*, *Besøget i Himlen* og *Mordet i Værtshuset*, der alle ligger før århundredskiftet, er det ikke uden betænkeligheder. De to første har et for Claussen usædvanligt didaktisk og firkantet præg; det sidste kan tolkes i en nihilistisk ånd, som i grunden ikke er ham fremmed, men som han offentligt ikke ville vedkende sig: det ligger nu *udenfor Programmet*. *Karnevallet*, der er samtidig med *Kyllingesorger* og arbejdet med *Unge Bander*, gentager for så vidt kun sidstnævntes umulige forlovelsessituation og -historie, her i koncentreret og sørgmodig belysning og med en anden pige som genstand for den sværmeriske ynglings drømmerier. Selvfordoblingen: Djævlen, Mefisto, Lucifer overfor munken, asketen, den kristuslignende forsøger kendes også fra andre værker og digte - men ses vel ikke så tydeligt og grelt beskrevet som i 59 dette symbolistiske spil om masker, der har samme morale og bedrøvelige udgang som *Mordet i Værtshuset*: komplottet mislykkes, man kan ikke både elske pigen og så samtidig gøre sig håb om vinding og gevinster på drømmeplanet. Kai Friis Møllers karakteristik af Per som *en hellig Taabe* er vist ikke helt ved siden af, men skulle nogle finde på at sætte lighedstegn mellem den forliebte og fromme tjener og så forfatterens alter ego, er det forståeligt, at Claussen *har været helt betænkelig ved at lade det trykke*.